

FOLDING TALES

**Maak een kunstwerk van dit boek met
drie verschillende vouwpatronen**

GOUDA, MMXXVI

INLEIDING

Ontdek de magie van het boekvouwen met *Folding Tales*! Je kunt kiezen uit drie verschillende vouwpatronen – speciaal ontworpen voor zowel beginners als gevorderden. Je leert stap voor stap hoe je bladzijden transformeert tot een betoverend 3D-ontwerp. Ben je er klaar voor? Ga nu aan de slag met een van de drie patronen!

Hoe werkt het?

Stap 1: Kies een patroon

Kies één van de drie patronen om te vouwen (en knippen):

BOOK

1. Dit patroon is perfect voor beginners die kennis willen maken met het boekvouwen. Je hoeft alleen de pagina's te vouwen en niet te knippen.
Lijn: ———
2. Dit patroon is voor mensen die al eens eerder een boek gevouwen hebben of wel van een uitdaging houden. Bij dit patroon moet je vouwen én knippen.
Lijn:
3. Dit patroon is voor gevorderden. Je moet zowel vouwen als knippen en heel zorgvuldig te werk gaan om de precisie van het patroon te vertalen naar jouw kunstwerk.
Lijn: — — —

Copyright © MMXXVI Uitgeverij MUS

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar worden gemaakt op welke manier dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en de auteur. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is nadrukkelijk verboden.

Concept: Renée Groot
Tekst *Gevoel en Verstand*: Project Gutenberg
Coverontwerp: Margo Togni
Zetwerk: Tara Schollemma, zet-werk.nl
Druk- en bindwerk: Finidr, Tsjechië

ISBN 978 90 453 3087 7
NUR 370 Cadeau / 460 Hobby's algemeen
BISAC CRA000000 CRAFTS & HOBBIES / General
THEMA WZ Schrijfbenodigheden en diverse artikelen // WZG Cadeauboeken

Uitgeverij MUS is een handelsnaam van BBNC uitgevers bv
Uitgeverij MUS
Hoge Gouwe 93
2801 LD Gouda

www.uitgeverijmus.nl
redactie@uitgeverijmus.nl

@uitgeverijmus

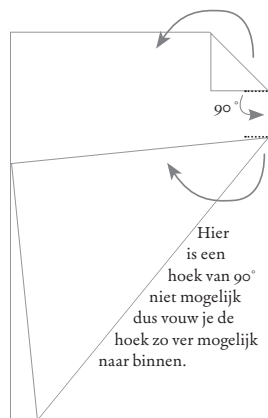
Stap 2: Wat heb je nodig?

Zorg dat het boek op een platte ondergrond ligt tijdens het vouwen (en knippen). Het is handig om een liniaal of geodriehoek en een schaar bij de hand te hebben.

Stap 3a: Vouw de pagina's

Vouw op elke pagina de boven- en onderhoek naar binnen tot aan de buitenste twee lijntjes die bij jouw gekozen patroon horen. Zorg dat je de pagina in een hoek van negentig graden vouwt, gebruik een liniaal of de tekstregels als hulpmiddel. Lukt het niet om de pagina in een hoek van negentig graden te vouwen, vouw het dan zo ver mogelijk. Zie het voorbeeld hiernaast voor een weergave.

Je kunt met je nagel elke vouw aandrukken voor een scherper resultaat.

Stap 3b: Knip de pagina's

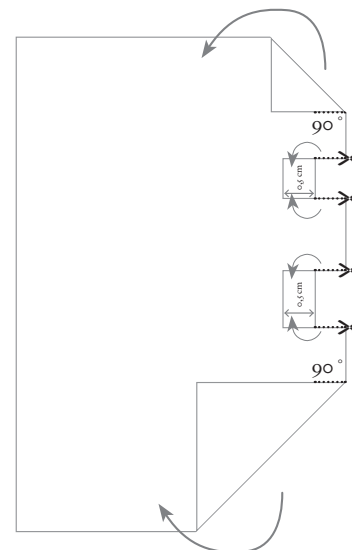
Als je het tweede of derde patroon hebt gekozen zul je merken dat naarmate je verder komt in het boek, er meer dan twee lijntjes van dat patroon op een pagina staan. Dit betekent dat je op deze pagina's ook moet gaan knippen.

Het onderste en bovenste streepje geven aan waar de pagina naar binnen gevouwen moet worden. Nadat je de hoeken van de pagina naar binnen hebt gevouwen zoals beschreven in stap 3a, knip je de rest van de streepjes die bij jouw patroon horen in. Zorg dat elke inknippling die je maakt precies dezelfde diepte heeft. Je kunt hiervoor de exacte lengte van de lijntjes gebruiken (0,5 cm).

Werk bij het vouwen van de inknipplingen van boven naar beneden. Je werkt elke keer tussen twee inknipplingen in. Vouw dus het deel van de pagina dat tussen het tweede en derde streepje zit naar binnen, dan het deel tussen het vierde en vijfde streepje etc totdat je elke streepje hebt gehad en bij de onderste vouw uitkomt (zie het voorbeeld hieronder voor een weergave). Voor een mooi strak resultaat moet je bij deze stap op een aantal dingen letten:

- Zorg dat je recht vouwt, de lijn van jouw vouw moet parallel aan de pagina lopen. Leg eventueel je liniaal tegen de het uiteinde van de lijntjes en vouw het papier daarover naar binnen voor een recht resultaat.
- Zorg dat de vouw overal even diep is. Je hebt als het goed is tijdens het knippen elk lijntje al even diep ingeknipt, dan wordt je vouw automatisch overal even diep.
- Druk de vouwen goed aan met bijvoorbeeld je nagel voor een scherp resultaat.

Ga zo door totdat je alle inknipplingen op de pagina hebt gehad en sla dan de pagina om. Herhaal deze stappen totdat het gehele boek is gevouwen. Je kunstwerk is nu bijna klaar!

Stap 4: Controleer en corrigeer

Blijf tijdens het proces regelmatig controleren of de vouwen en de inknippingen netjes op één lijn liggen. Zodra je alle pagina's gedaan hebt, kijk dan goed naar je eindresultaat. Is de vouw op sommige plekken nog niet strak genoeg? Of heb je sommige inknippingen toch iets dieper naar binnen gevouwen? Neem nu dan de tijd om dit te corrigeren.

Stap 5: Afwerking en presentatie

Wanneer het patroon compleet is, zet je het boek rechtop en vorm je de rug eventueel lichtjes bij zodat alles mooi uitlijnt. Je kunt eventueel een lint horizontaal om het boek knopen zodat deze op de gewenste breedte open blijft staan.

Boekvouwen vraagt om geduld en precisie, maar het is ook een spannende bezigheid waarbij je met aandacht iets blijvends creëert: jouw eigen papieren kunstwerk. Geniet van het proces maar ook vooral van het prachtige eindresultaat dat je mooi tentoon kunt stellen. Deel je kunstwerk met ons via de #FoldingTales en tag @uitgeverijmus.

Veel plezier met het vouwen!

.....

.....

—

GEVOEL EN VERSTAND

EEN ROMAN

— —

— —

GESCHREVEN DOOR JANE AUSTEN
VERTAALD DOOR GONNE LOMAN-VAN UILDRIKS

Hoofdstuk I

De familie Dashwood was lang gevestigd geweest in Sussex. Hun grondbezit was uitgestrekt, en zij plachten verblijf te houden te Norland Park, in het middenpunt van hun bezittingen gelegen, waar zij gedurende vele geslachten een leven hadden geleid, achtenswaardig genoeg om den algemeenen goeden dunk te winnen van hunne kennissen in den omtrek.

De overleden eigenaar van het goed was een ongetrouwd man, die een zeer hoogen leeftijd bereikte, en die gedurende vele jaren van zijn leven een getrouwe gezellin en huishoudster had gehad in zijne zuster. Doch haar dood, die tien jaren voor zijn eigen overlijden plaats had, veroorzaakte een groote verandering in zijn omgeving; want ter vervulling van haar gemis, vroeg en ontving hij in zijn huis het gezin van zijn neef, den Heer Henry Dashwood, den wettigen erfgenaam van de bezitting Norland, en den persoon, aan wien hij voornemens was, het goed na te laten. In het gezelschap van zijn neef en nicht en hunne kinderen sleet de oude heer genoeglijke dagen. Zijn gehechtheid aan hen allen nam toe. De voortdurende tegemoetkoming van den Heer en Mevrouw Dashwood aan zijne wenschen, die niet enkel uit eigenbelang voortspoot, maar evenzeer uit goedhartigheid, schonk hem in ieder opzicht het gemak en behagen, dat hij in zijn hoogen ouderdom nog kon genieten, en de vroolijkheid der kinderen bracht in zijn leven een element van opgewektheid.

Uit een vorig huwelijk had de Heer Henry Dashwood een zoon; van zijn tegenwoordige vrouw drie dochters. De zoon, een flinke, achtenswaardige jonge man, zag zijn toekomst ruim verzekerd door het fortuin van zijne moeder, dat aanzienlijk was geweest, en waarvan de helft bij zijn meerderjarig-wording aan hem verviel. Door zijn eigen huwelijk, dat spoedig daarna plaats had, werd zijn rijkdom nog vermeerderd. Voor hem was dus het toekomstig bezit van Norland van niet zoo ingrijpend belang als voor zijn zusters; want haar fortuin kon, buiten 't geen haar ten deel kon vallen wanneer haar vader het goed erfde, slechts gering zijn. Haar moeder bezat niets, en haar vader kon slechts zeventuizend pond zijn eigendom noemen; want de andere helft van het fortuin zijner

eerste vrouw was eveneens op haar kind vastgezet, en hij had er slechts het vruchtgebruik van.

De oude heer stierf; zijn testament werd voorgelezen, en baarde, als bijna ieder testament, evenveel teleurstelling als voldoening. Hij was niet zoo onrechtvaardig noch zoo ondankbaar om zijn bezitting niet aan zijn neef na te laten, doch hij liet hem het goed na, op voorwaarden die de helft der waarde van het erfdeel te niet deden. De Heer Dashwood had het bezit ervan gewenscht, meer terwille van zijn vrouw en dochters, dan voor zichzelf of zijn zoon; maar aan zijn zoon en zijn kleinzoon, een kind van vier jaar, werd het toegewezen, op een wijze, die hem volkomen de macht ontnam om de toekomst te verzekeren van degenen die hem het liefst waren, en die het meest zulk een verzekering behoefden, 't zij door een hypotheek op het goed, of door verkoop van zijn waardevolle bosschen. Op alles werd beslag gelegd ten behoeve van het kind, dat bij bezoeken, nu en dan met zijn vader en moeder te Norland gebracht, zóózeer de genegeheid van zijn oudoom had weten te winnen, door aanvalligheden, ver van ongewoon bij kinderen van twee of drie jaar, als: onbeholpen spraak, een ernstig verlangen om zijn eigen wil door te zetten, veel guitenstreken en verbazend veel drukte, dat hiertegen de waarde van al de bewijzen van aanhankelijkheid, die hij jarenlang van zijne nicht en hare dochters had ontvangen niet kon opwegen. Zijn bedoeling was echter niet, onvriendelijk te zijn, en als een bewijs van zijn genegenheid voor de drie meisjes liet hij aan ieder van haar duizend pond na.

De Heer Dashwood was eerst bitter teleurgesteld; maar zijn aard was vroolijk en geneigd tot opgewektheid; hij had alle reden nog te hopen op een lang leven, waarin hij door zuinig te zijn, een aanzienlijke som kon besparen uit de opbrengst van een goed, dat reeds groot was, en vatbaar voor bijna onmiddellijke verbetering. Doch het fortuin, dat zoo laat gekomen was, bleef slechts een jaar in zijn bezit. Langer overleefde hij zijn oom niet, en tien duizend pond, de pas ontvangen legaten medegerekend, was al wat voor zijne weduwe en dochters overbleef.

Zoodra men wist dat hij in gevaar was, werd om zijn zoon gezonden,

en hem beval de heer Dashwood, met al de kracht en den aandrang waartoe zijn ziekte hem nog vermocht te bewegen, de belangen aan van zijn stiefmoeder en zijne zusters.

De Heer John Dashwood bezat niet het sterke gevoel van de overige leden der familie; doch hij was getroffen door eene aanbeveling van dien aard op zulk een tijdstip; en hij beloofde alles te doen wat in zijn macht stond om tot haar verzorging bij te dragen. Zijn vader was door die verzekering gerustgesteld; en de Heer John Dashwood had daarna nog ruim tijd om te overwegen hoe veel hij in alle voorzichtigheid bij machte zou kunnen zijn voor haar te doen.

Hij was geen slechtgeaarde jonge man; tenzij het slecht geaard ware, ietwat onhartelijk en nog al zelfzuchtig te zijn; hij stond over 't algemeen zeer in aanzien; want hij gedroeg zich juist zooals het behoorde in de vervulling van zijn gewone verplichtingen. Had hij een beminnelijkere vrouw getrouwd, dan zou hij misschien nog meer gezien hebben kunnen zijn, dan hij reeds was; hij zou dan zelfs misschien zelf beminnelijk hebben kunnen worden; want hij was heel jong toen hij trouwde en hij hield veel van zijn vrouw. Maar Mevrouw John Dashwood was een sterk overdreven caricatuur van hem zelf; nog meer bekrompen en zelfzuchtig.

Toen hij zijn vader die belofte deed, stelde hij zich inwendig voor, het fortuin van zijn zusters te vermeerderen, door haar ieder een duizend pond te schenken. Hij dacht toen werkelijk dat hij daartoe in staat zou zijn. 't Vooruitzicht op vierduizend pond jaarlijks, toegevoegd aan zijn tegenwoordig inkomen, behalve de andere helft van zijn moeder's fortuin, verwarmde zijn hart, en deed hem zich in staat gevoelen, edelmoedig te zijn: "Ja, hij zou ze drie duizend pond geven; dat was ruim en royaal! Het zou voldoende zijn om ze geheel onbezorgd te doen leven. Drie duizend pond! Hij kon die aanzienlijke som wel missen, zonder veel bezwaar. Hij dacht er den geheelen dag aan, en vele dagen achtereen, en hij had er geen berouw van."

Zoodra de begrafenis van zijn vader was afgelopen, kwam Mevrouw John Dashwood met haar kind en hun bedienden; zonder aan haar

schoonmoeder eenig bericht te hebben gezonden van haar voornemen. Niemand kon haar recht om te komen betwisten; het huis behoorde aan haar echtgenoot, van het oogenblik af dat zijn vader overleed; maar dat maakte het onkiesche van haar gedrag des te meer voelbaar, en zou voor een vrouw in Mevrouw Dashwood's omstandigheden, met slechts alle-daagsche gevoelens, hoogst onaangenaam zijn geweest; doch *haar* geest was doordrongen van een zóó sterk gevoel van eer, een zoo romantische edelmoedigheid, dat elke overtreding van dezen aard, door wien ook begaan, of van wien ook ondervonden, voor haar een bron was van onveranderlijken afkeer. Mevrouw John Dashwood was nooit met zeer gunstige oogen geschouwd door eenig lid van haar man's familie, maar zij had tot nu toe geen gelegenheid gehad, hun te toonen, hoe weinig zij bij haar optreden eens anders gevoelens ontzag, wanneer het zoo in haar kraam te pas kwam. Zoo pijnlijk greefde Mevrouw Dashwood dit onbeminnelijk gedrag, en zoo hartgrondig verachtte zij haar schoondochter wegens haar houding, dat zij bij de aankomst van de laatste het huis voorgoed zou hebben verlaten, wanneer niet de smeekingen van haar oudste dochter haar hadden bewogen eerst nog eens na te denken over de gepastheid van zulk een vertrek, en haar eigen teedere liefde voor alle drie hare kinderen haar later had doen besluiten te blijven, en om harentwil een breuk met haar broeder te vermijden.

Elinor, deze oudste dochter, wier raadgeving zoo doeltreffend was, bezat een mate van doordringend begrip en een helderheid van oordeel, die haar recht gaven, hoewel zij nog slechts negentien jaar was, als haar moeder's raadgeefster op te treden, en haar in staat stelden, menigmaal tot hun aller voordeel, haar overwicht te doen gelden tegenover Mevrouw Dashwood's levendigen en voortvarenden aard, die haar licht tot onvoorzichtigheid had kunnen verleiden. Zij had een warm hart, haar aard was liefderijk, en haar gevoelens waren sterk; doch zij wist ze te beheerschen; dit was een kennis, die haar moeder nog te verwerven had, en die een harer zusters besloten had, zich nimmer te laten bijbrengen.

Marianne's vermogens waren in menig opzicht, aan die van Elinor

gelijkwaardig. Zij was verstandig en vlug van begrip; maar in alles heftig; haar verdriet, haar vreugde kenden geen matiging. Zij was edelmoedig, beminnelijk, boeiend; ze was alles, behalve voorzichtig. De gelijkenis tusschen haar en hare moeder was opvallend groot.

Elinor zag, niet zonder zorg, die overmaat van gevoeligheid bij haar zuster; doch door Mevrouw Dashwood werd deze gewaardeerd en aangewakkerd. Zij versterkten thans elkander in de heftigheid van hare smart. De hartverscheurende droefheid, die haar in het begin overweldigde, werd opzettelijk hernieuwd, gezocht, telkens en telkens weder opgewekt. Zij gaven zichzelf geheel over aan haar verdriet, trachtten meerder leed te putten uit elke overweging, die daartoe kon bijdragen, en schenen vastbesloten ook in de toekomst voor troost ontoegankelijk te blijven. Ook Elinor was diep terneergeslagen; maar zij kon ertegen strijden. Zij kon zich inspannen. Zij kon overleg plegen met haar broeder; kon haar schoonzuster ontvangen bij haar komst en haar de noodige beleefdheid bewijzen; ook kon zij ernaar streven haar moeder op te wekken tot een dergelijke krachtsinspanning en haar aan te sporen tot een dergelijke verdraagzaamheid.

Margaret, de andere zuster, was een blijgezind, goedaardig meisje; maar daar zij reeds vrij wat van Marianne's romantische neigingen had overgenomen, zonder juist veel van haar verstand te bezitten, beloofde zij thans, nu ze dertien was, niet, op lateren leeftijd de gelijke van hare zusters te zullen worden.

Hoofdstuk II

Mevrouw John Dashwood nam thans hare plaats in als vrouw des huizes te Norland, en haar schoonmoeder en zusters werden tot de positie van gasten teruggebracht. Als zoodanig echter behandelde zij hen kalm beleefd, en haar man bewees hun zooveel vriendelijkheid, als hij kon gevoelen voor iemand, behalve zichzelf, zijn vrouw en hun kind. Hij wilde hen, werkelijk met eenigen aandrang, overhalen om Norland als hun tehuis te beschouwen, en daar geen ander plan Mevrouw Dashwood